

her at have gjort noget, der er rigtigt. Jeg tror at have sagt det, som er det rigtige, og jeg vil opfordre Landmændene i Rigsdagen til at støtte Bestræbelserne for at faa de Svin, der produceres, fordelt paa retfærdig Maade til de Medborgere, som ikke selv er i Stand til at producere Svin.

Martin Hansen: Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger, da der er saa grumme lidt Tid. Jeg kan gøre det saa meget nemmere, som man her ikke strides om Principper, Princippet er slaaet fast: der skal være en Forbrugerpris og en Produktionspris, der giver en rimelig og naturlig Avance. Det er i Virkeligheden Grundsynspunkterne. Spørgsmaalet bliver saa, om den Beregning, der foreligger fra Mejeriernes Fællesorganisation eller den fra Ernæringsraadet, er bedst stemmende med de virkelige Forhold. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at den Beregning, der er anstillet af Mejeriernes Fællesorganisation, er den rette. Hvorvidt den anden er det, eller om det rette muligvis ligger midt imellem, kan blive Genstand for Overvejelse i Udvalget, naar vi skal prøve, hvilken af Beregningerne der bedst holder Stik. Det, der tilsigtes, er at faa en Produktionspris, der svarer til en rimelig og naturlig Avance under de forhaandenværende Forhold.

Jeg vil gerne med det samme henlede Opmærksomheden paa § 10; som angaar Flæsk, idet det bestandig for mig har staaet som et meget stort Spørgsmaal, om det vil være muligt at fremskaffe den rationerede Mængde Flæsk, der i Sandhed ikke er for stor. Jeg ved nok, at Ministeren siger, at der ikke bliver mere Korn til Flæskeproduktion i Øjeblikket uden ved at tage det fra en anden Produktion, men heroverfor vil jeg bemærke, at der i alle Beregningerne om, hvorledes Kornet af Høsten 1918 skal bruges, er henlagt en Beholdning til at fremskaffe Flæsk, og den er beregnet saaledes, at de $5\frac{1}{2}$ Tdr. Korn for det fjerde Tusind Kroners Jordværdi i Forening med den Produktion, som det lille Landbrug, specielt Husmændene, kunde fremskaffe, vil være tilstrækkeligt til at forsyne alle udenfor Selvforsynernes Kreds med den rationerede Mængde, hvis alle leverer 2 Grise for det fjerde Tusind Kroners Jordværdi. Der er ca. 120 000 eller 140 000 Brug — jeg ved ikke nøjagtig Tallet — der her kan komme i Betragtning. Nu er der imidlertid det at bemærke, at det kniber med at faa to Grise opdrættet ved Hjælp af $5\frac{1}{2}$ Tønde Korn, og det forekommer mig, at man meget

vel under disse Forhold kunde ofre $\frac{1}{2}$ Tønde til, saa man havde 600 Pund til hver Gris, hvilket enhver praktisk Landmand ved er det mest naturlige Forhold. Desuden burde man saa hæve Prisen paa Flæsk en lille Smule. Her er jeg nemlig af en anden Mening end med Hensyn til Mælken, thi Prisen paa Flæsk maa staa i rimeligt Forhold til Prisen paa Korn, og det, der er sket, siden vi vedtog Kornloven, er i Virkeligheden det, at medens man regnede med, at de smaa Landbrugere skulde producere Flæsk og have 10 Gange de 23 Kr., har Ernæringsraadet ræsonneret som saa: Vi kan lige saa godt købe Rugen af de mindre Landbrugere, vi giver dem de 26 Kr. plus 5 Kr., det er 31 Kr., og der er i alle Tilfælde sikret 1 Kr. til, thi saa snart de 7 Mill. Tdr. Korn er indgaaet paa Statens Lager, saa faar de 1 Kr. ekstra for det hele. Det vil altsaa sige, at Staten giver dem 32 Kr. for 1 Td. Korn. Dette ansporer imidlertid ikke det lille Landbrug til at lade Rug ombytte med Byg og producere Flæsk. Jeg har været opmærksom paa dette Forhold, og jeg har sagt paa Møder til Husmænd og til alle andre: Lad jer ikke friste, men ombyt Rug med Byg og producer Flæsk! Det forekommer mig, at den logiske Slutning da er den: Man skal have den samme Pris for det Korn, der anvendes til Svinene, som for det, der sælges til Staten. Man har i Virkeligheden, maaske mod sin Villie, ansporet det lille Landbrug til at sælge sin Sæd i Stedet for at producere Flæsk.

Jeg synes, at man med lidt god Villie fra alle Sider maatte kunne naa det Resultat, at man ofrede de nødvendige 50 000—60 000 Tønder Korn til Svineproduktionen. Naar Producenterne saa fik Lov til at beholde 6 Tønder for det fjerde Tusind Kroners Jordværdi, og man krævede de to Grise og gav lidt højere Pris, tror jeg, der vilde komme flere Grise frem. Thi vel kan man sige: Kornet bliver i Landet, men det er ligesaa rigtigt, at disse Svin ellers ikke kommer frem til Brug i Vinter, da man har Brug for dem, de kommer først senere. Der staaer en Mængde Grise og venter paa at blive færdige, men Beholdningerne tillader ikke at lave dem færdige. Hvis man vilde imødekomme dette Krav, kunde man ogsaa imødekomme det, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rejste. Jeg er ganske af samme Mening som han, at det er et meget alvorligt Spørgsmaal, hvis vi ikke fremskaffer den fornødne Fedtmængde. Jeg tror, det kunde gøres blot ved at ofre 70 000 Tdr. Korn til Flæskeproduktionen og saa hæve Prisen en Smule.